

Feladó szerkesztők:
VÖRÖS FERENCZ

VIHALLY EMIL.

Előfizetési ára:

Egész évre . . . 5 ft — kr.
Fél évre . . . 2 „ 50 „
Negyed évre . . . 1 „ 25 „

Felvidéki Híradó.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

A Magyarországi Kárpát Egyesület Herceg Szász Coburg-Gothai Fülöp Ő királyi fensége védnöksége alatt álló Szittnya Osztályának közlönye.

Hivatalos hirdetések díja:
100 szög 2 ft., ezentúl minden megkezdett szög szentül 50 kral 10bb.

Megjelenik vasárnapon,
Selmecz
és Besztercebányán

A körműzbányai magyar egyesület köréből.

A körműzbányai magyar egyesület 1886. évi február 7-én tartott közgyűlését Schröder Károly elnök a következő beszéddel nyitotta meg:

Tiszteit Közgyűlés!

Ezelőtt három évvel némi dicsekvéssel emlitem föl a maihoz hasonló alkalommal, hogy a körműzbányai magyar egyesület törekvéseivel már nem áll egyedül az országban. Temesvárott, Sopronban, Eperjesen, Nyitrán hasonló törekvést egyesületek alakultak

Mit mondjunk ma, midőn az erdélyrészi hatalmas magyar culturegylet megalakulása óriási tökévével ténynév vált, midőn a felső magyarországi culturegylet számos fiók egyleteivel működik és hat, midőn az egész ország határvidéke északon úgy mint délen, nyugoton úgy mint keleten mint zárt koszoruja a magyar culturegyletnek izezik körül az országot — mint valami bástyafal a féltett várat — szeretett hazánkat? Még mindég azt kérdezzük-e van-e létjoga a magyar egyesületnek vagy nincs? Még most is azt vitassuk-e, hogy egészen heterogen célú egyletekbe beleolvadjunk-e vagy ne? Azt hiszem a kérdések el vannak döntve, túl vannak szárnyalva azon tények által, melyek ez irányban az ország szélétben fejlődtek. Ha Körműzbányán még nem léteznék magyar egyesület, e város hazafias közönségének kötelessége volna egy ily egylet alakítása.

De az egylet már 6 éve megvan, működik és hat, szerény erejének megfelelően.

És vajlon jól van-e az így, hogy az egylet meg van, hogy vele együtt száz más egyesület egy cél felé törekszik?

Bizony jól van ez így!

Mert, mit akarnak a magyar cultur-egyletek, tán el akarják fojtani a más nemzetiségek nyelvét, vagy faji sajtóságait? Avagy talán ki akarják küszöbölni ezeket a haza szolgálataiból? Nem, egyiket sem akarják.

Hanem tanítani akarnak. Arra akarják tanítani más nemzetiségbeli testvéreinket, hogy e hazában minden honpolgárnak, ki számot akar tenni, magyarul kell tudnia; magyarul kell tudnia különösen azoknak, kik a haza és a nyilványosság szolgálatában állanak. Ez országban a praeponderáló elem a magyar. Szám és értelmi tekintetben is. Ez utóbbit sok kedves testvérünk kétségbe szokta vonni. Pedig hiába teszik ezt, mert igaz az, hogy Magyarországon nemcsak szám-, de értelmi tekintetben is praeponderál a magyar.

A magyar nemzet 1000 évvel ezelőtt foglalta el a földetke eme ténynyíri kis részesekéjét. A magyar nemzet ennek nemcsak nevéet adta, de rányomta jellegének bélyegét is és fenntartotta 1000 éven keresztül az itt élő talált és később hozzá települt más nemzetiségek között a hegemoniát. Ezen utóbbi tény az értelmi erő nem utolsó bizonyítéka ám!

A kereszténység, mint a modern cultura alapjának terjesztésében erős része van a magyar nemzetnek; és e cultura ellenségének a töröknek leküzdésében az országlány rész a magyaré. Hát a lelki szabadság kikutódásában a hit és vallás reformálásában a Boeskaay-ak, Bothlenek és Rákócziak nemzetének része nincs-e? És az emberiség páriáinak a pórok és jobbágyság felszabadításában talán utolsóok voltak a magyarok? Tudjuk, hogy nem voltak utolsóok! És ha még csak ma történék szét a földmívelő lánczaikat, ma sem volnának utolsóok!

Tiszteit Uraim! Egy ilyen nemzet, egy ily fényes tulajdonokkal dicsekvő nemzet az oláhhal vagy a tóttal szemben ne bírna értelmi fensőbb-séggel? . . .

De még tovább megyek. Fensőbb-séggel bír még azon németiséggel szemben is, mely az országban lakik. A bánáti és szepesi német egynek érezi magát a magyar nemzettel; ezek szöba nem jönnek; ők a magyarokhoz ős idők óta szítanak és hozzá tartoznak; de az erdélyi szászok, mint egy nagy cultur nemzet a német nemzet egyik elkényeztetett, folyton síró, örökké panaszkodó gyermeke ki-

fogásolja és kicsinyli a magyar mívelődést és ühitten fölfebb helyezkedik. Pedig jól megnevezvén a dolgot, tisztán mint erdélyi szász nemzet semmivel sem ér többet, mint például a szorgalmas és jól gazdálkodó nyitrai tót. Nagy erdélyi szász költőt, festőt, szobrászt, zenészt és író a világ nem ismer. De vakító fényül a magyar költők, a magyar írók, a magyar festők, a magyar szobrászok, a magyar államférfiak, a magyar szabadság-líósök sora. Az erdélyi szászoknak a külföldi rokonaikra való hivatkozása a tulajdon léhaság, a lelki üresség tanu jele.

De a magyar mégis csak a némettől tanul, mondják ellenségei, igen tanul a némettől, de nem az erdélyi szászoktól. És különben mit bizonyít ez? Talán a németek nem tanultak a francziától, az angoltól és más nemzetektől? Az semmit sem bizonyít, kítől tanultunk. A kérdés csak az: tanultunk-e és tudunk-e általában? Hogy valóban tanultunk és tudunk, ez nem szorul bizonyításra. A ki nem hiszi, nézze meg fővárosunkat, keresse fel tudományos- és műintézetünket, tanulmányozza történelmünket, olvassa költőinket és írunkat, hallgassa meg a parlamentben szónokainkat, keresse fel iskoláinkat és látni fogja azt, a ki nem vak, a kinek a szándéka jó és nem ellenséges, látni fogja, hogy a magyar tanult és tud.

Mint hogy tehát e hazában a magyar nemzet nem csak szám szerint, de értelmi tekintetben is fölfebb áll az ország többi nemzetiségeinek, a magyar nyelv és a magyar cultura terjesztése nemcsak jogunk, de kötelességünk.

És mivel a mai napon is azon czélból gyülekeztünk egybe, hogy e hazafias kötelességünkben kifolyó irányban dolgozzunk és működjünk — üdvözlöm a megjelent igen tisztelt hölgyeket és urakat és megnyitóm a közgyűlést.

Szinte fillünkbe cseng a zajos „éljen”, mely e lelkes beszédet kísérte s önkénytelenül tör ki belőlünk a helyeslés szava.

E beszéd hűen tükrözi vissza azt a szellemet,

A „FELVIDÉKI HIRADÓ” TÁRCZÁJA.

Barátomhoz

(pályájára lépéskor.)

Mint a vándor vágyódó kebellet,
Vidám arczal messze útra kél,
Csalogattják tija szép virányi,
És mit egykor tán eldér — a czél;
Téged is így bizat jöreményed.
Mert nem ismered hogy mi az élet.

Hogyha majd kilépsz a nagy világba,
S mindenektől elhagyatva lész,
S nem fogsz lelni sehoh egy hajlékot,
A hol megpihenj, ha úz a vész,
Végig nézvény majd e pusztá képet
Megtudod, hogy sivatag az élet.

Hogyha majd e pusztá sivatagban
Fel s alá fogsz jární hasztalan,
S a czélt, mit könnyen elérni véltél
Megtudod, hogy milyen messze van,
Könnyek pergik által majd bú képed,
S megtudod, hogy csalódás az élet.

Hogyha majd e végtelen pusztában
Tagjaid megebzí a nagy út
Kimerülve és megebzított tétél
Nyugalomra dölés feledni bést,
De a seb nem hagy pihenni téged,
Megtudod, hogy fájdalom az élet.

Hogyha majdan borzalommal látod
Közelegni a puszták szelét,

Terhes felleget hozván magával
Hogy megvesse sírodnak helyét
Harczoltán a vészrel majd megérted
Hogy nem más, mint kitzdelem az élet.

Hogyha majd a déli nap hevében
Éhen, szomján vádrolsz odább
Szemeid elől a jöreményed
Eltűnik, miként a déli báb
S már csak egy híved marad . . . inséged.
Megtudod, hogy szenvedés az élet.

De ha anyi száz meg száz veszélyek
Nem török meg ifjú szivedet,
Czélhoz érsz s piensz majd a melegél
Amit nyújt családí tüzehelyed.
Meglelelén ifjú félséged
Megtudod, hogy boldogság az élet.
(Korpona)

Goldberger Miklós.

A közművelődési egyletek és a nemzetiség kérdés.

Ily cím alatt hagyta el a napokban egy rüpirat a sajtót. Megjelenését már előre jelezték a napi lapok s megvallom, meglepette az egyik nagy lapnak azon nyhe elbánsáan, melyben e rüpiratot részeltette; csak azt jegyezvén meg róla, hogy az abban nyilvánított új nézet nagy feltűnést fog bizonyos körökben kelteni. — Amit a miniszterelnökről, Trefort ministrerről, Grünwaldról s általában a magyar közművelődés terjesztőiről mond, nem is olyan, hogy bárkit is meg ne lepne.

A kétségkívül jó tollal írott rüpirat elolvása olyan benyomással volt reám, mintha Árpád földén egy közös té-

vedésben, nem, de hűben leledzenék minden polgára a hazának. Bűnös a magyar, bűnös az oláh, bűnös a tót és a pánszláv, — de legbűnösebb az első s legkevésbé az utolsó, — Amannak eljárását a 1/2 pótdát kivéteése miatt így jellemel: „ez az eljárás nagyon hasonlít a pogányok és zsidók eljárásához, kik magával vitették Krisztus urunkkal a Golgotára a keresztfát, melyre felasztették”; míg az utóbbiról csak azt mondja, hogy az (a pánszláv faj) „nem valami szeretetreméltó népség, konok, maliceizáló”.

Az egész culturmozgalomról elítélőleg szól s szerinte „hamis maga az elnevezés: közművelődési egylet”.

De ne kritizáljunk még, hanem mutassunk be néhány szemelvényt X—Y-nak művéből.

„Szálítsuk lejjebb az adat, azal sokkal több sikerrel fogjuk előmozdítani a magyar államhoz ragaszkodást, és pedig a magyar és nemmagyar ajku honpolgáraknál egyaránt, mintha még oly ékesen szóllással s díjazás-uknak kiállításba helyezésevel fogjuk hirdetni a hazafiaság tanait”.

„Enek a népiskolai, illetőleg óvodai eljárásnak úgy az állan, mint az egyletek részéről a legtöbb esetben csakis magyarosító czélja lehet és nem az, hogy minden honpolgár részére megkönnyítsék a közpályákon való boldogulás. Minden honpolgár nem akar közpályán boldogulni: a falusi iskolák növendékeinek alig egy-két százaléka van szülői által arra szánva, hogy „úri” pályára lépjen; ennek az egy-két százaléknak a magyar nyelvben való előmeneteléről tud gondoskodni a szülő maga más módon, nem szükséges hogy otthon, az isten háta mögött fekvő falujában tanuljon magyarul, mit úgy sem ér el az iskolában tisztá tót vagy román környezetben; de ha lehetséges volna is, annak az egy-két százaléknak kedvéért oszítani a magyar nyelv tanulásával a nagy tömeget, visszás, helytelen eljárás minden esetre. Ugyan mi szükség van például annak a szegény tót népnek a magyar nyelvre, a mely Liptó vagy Arvamegyében tömegesen lakik úgy, hogy elreket 10—15 mértföld-

mely a körmozsi magyar egyesület kebelében uralkodik; de másrészt a legfényesebben bizonyítja a főbányaváros hazafias közérületét.

A melyek lakosai az e beszédben nyilatkozó szellemet tetszéssel fogadják, az a város csak magyar lehet.

Kire ne hana üdítőleg az itt fűnn felhangzó dala a honszerelmeknek, különösen akkor, mikor ott lenn a „Desseptédté Romane“ átkozódását visszhangozzák szép Erdélyünk bérczei!

Selmeczbánya jótékonyága.

(Vége)

A „zárdá“ „ovodásai“ betanítatva egy igen helyes alkalmi párbeszédre — természetesen magyarul — előbb annak előadása tartott meg. Ennek azon része, a hol a kis gyermekek ajándékot hoztak a „kis Jézus“kának, nagy hatást tett a jelenlévők kedélyhangulatára. Ennek befejezése után egy iskolás kis leány hálás köszönetet mondott a egyes jöttvényeknek s megkezdődött előbb a gyermekek megvendégelése s csakhamar a ruhamentű és az irószerű kiosztása. Fölöttoztott: 27 fű s 50 leánygyermek. Összesen 100-an felül nyertek ruhamentűt. Az ajándékozott irószerűből kiosztott: 300 drb. írka, 168 drb. tollszár, 200 drb. írón. 144 drb. palavessző, 36 drb. palatábla, 4 tucat tolltok, 18 drb. tolltartó-szekerény, 2 tucat ténatartó, 350 drb. író-toll s egyéb apróság.

A „karácsonyfák“, dusan megrakott gyümölcsének csukor- s süteményének luzzesével, pusztákká tették azok, de annál jobban dazadt az „apróság“ kalapja s köténykéje.

A „gyermek-barátság“ tehát csakugyan megfelelt kitűzött céljának. Letörtülte sok szegény szülő aggodalmának könyeit, elősegítette az iskola látogatás lehetőségét. Ürrendesette tette a karácsonyi napnepek napjait azoknál, kik arra nem is számíthatnak. De ezen emberbaráti szeretetteljes tény meg nem történik, ha Selmeczbánya nem közönsége nem karolja fel oly lelkesedéssel az egylet törekvéseit! Selmecz hozzá van szokva az adakozásokhoz, de merem állítani, sehol sem ütközött közre a jótékonyág balját nem ismerő jobbjai oly feltűnő módon, mint ez a „gyermek egylet“ pártolásánál előtért. Jele, hogy városunk nem polgársága szívében honol a ker. szeretet tüze, a mely nem meneklik meg annak mélyében, de napvilágra bocsátja azt s abban leli örömét, ha a maga — korlátolt — jólétét embertársalán is megosztathatja. Azt mondják egykor a bányavidékekről „ad metalla damanti“ (bányamunkára kárhoztatva) mi jésztó volt a távollevőkre; de ha mi mily módon vagyunk kárhoztatva s ily nemes kereszteni s emberbaráti tetteket tudunk előmútatni; büszkeségünk lehet a „kárhoztató“ jelző.

Az hiszem azoknak, akik a leirt ózóra álléroket fölajánlották, nincs okuk bánni azokat, sőt igenis ürvenye vehetik a közlötöket tudomásul, mert azon utadattal hízeghetnek maguknak „nekem is van részem abban“ én is hozzá járultam a közörmű megteremtéséhez.

A „gyermek-barát-egylet“ büszkén tekinthet vissza működésére. hisz annyi árva s szegény álja létét. Semmi mással nem viszonzozhatják fáradozását az illetők mint egy

szívülvő jövé „Isten fizesse meg“ — de ez kétség nélkül meghallgatást talál. Buzdítja az „egylet“ fűrdhatlan előjáróit azon tudat, hogy ünfeláldozó emberbaráti működéseik az „Irgalmasság cselekedetei“ nek égfel törő illatával a Mindenható előtt érdemüket szaporítják s a haza közjölét mozdítják elő!

Végre említés nélkül nem hagyható a köztisztviselő álló tiszt. ig. növéreink közreműködése sem. Itt a lapok utján is fogadják tőrhetlen fáradozásaikért a közelmérés nyilvánítását. Tudják abban lárdóimket, ha a rendük által viselt „irgalmas“ szónak tettel is tudnak megfelelni. A nagyérdemű közönség pedig, a mely a leirt közörműnap szükségletét fűdözte, önönmagát jellemzi ily tettel által; önönmagá építi magának a jólét pa otját, melyben ha nem fog is a jelenben lakni, fogja birni a jövőben! Magyarok Istene tartó össze minket, hisz „ha Te vagy velünk, ki ellenünk?“

Egy gyermekbarát

Magyarországi bányamunkások lázadása Amerikában.

A pittsburgi bányások strájkjáról az „Am. Nemzet“ f. é. jan. 22-iki kelettel cseket írja: A bányamunkások a szénkísasáért kosztóként 270c helyett 30c-et és a kox égetésért 55 és 60c helyett 60 és 65c-et kérték egy-egy kezemzetöl.

A szentermelő és koxégetők e valóban nagyon és aránylag csekély bérfelémelést megtagadták, mire uomcsak a magyarok, de más nemzetiségű munkások is ott hagyták a munkát: a strikelő magyar munkások száma a következöleg oszlik fel: a connelsville kerületben 768, a mount pleasanti kerületben 2096, a stonewille kerületben 397, a scottdalei kerületben 758, a broadfordi kerületben 148 s így összesen 2772 magyarországi munkás szüntette be a munkát.

E kerületekben lévő szénbányák mind be vannak zárva s a 10.000 kox-kemence közül csak 3600 működik.

Midőn a strikelők látták, hogy a tarsulatok, a Magyarországi legutóbb érkezett 480 munkást New-Yorkból a dolgoba állítják s azonkívül máshonnan is hozatnak embereket a bányák aknázásának folytatására, csoportosan vonultak a bányához s a munkásokat csatlakozásra szólították; az új munkások közül sokan abba hagyták a munkát, azonban voltak, kik a felhívásnak nem engedtek, mire a különben jól bepálinkázott tömeg erőszakkal zavarta el a dolgozókat s a gyárakat és szerszámokat szétrombolták; kegyetlen pusztítást vittek végbe, miben az asszonyoknak is részük volt.

A tulajdonosok karhatalomért folyamodtak Pittsburgba, honnan előbb 20 jól felfegyverzett rendőr vonult ki a munkások megfékezésére; a rendőröket egy nagy csapat munkás fogadta kik amerikai zászló alatt — mint egy szem és fűltan beszél — magyar karok dalokat (?) énekelve csatarendbe állottak; a sheriff felszólította őket a távozásra s midőn ezek nem engedelmessétek, szét akará őket zavartatni, a rendőröket azonban lövésekkel fogadták, kik viszonzozták azt s egy forma szerinti harcz folyt le, melyben a munkások győztek.

A rendörség erősitést kért, s megérkezvén a segély, újabban össztöltöttek; e nagyobb esata egy befagyott toni folyt le, s ebben előnk részt vettek a munkások nejei is, ez uttal azonban a rendőröknek sikerült a lázongók közül 13-at elfogni; több haláleset fordult elő s igen sokan su-

lyos sérülések szenvedtek. A megöltek között van Janowski József, az elfogottak között pedig az egyik vezető Brady, nemkülömben Stannet István, az „óriás“, kit alig bírtak lefogni.

Az öszeltökezés után a munkások házaikba vonultak, s az utánuk jövé rendőrök lövésekkel és közbálásokkal fogadták, mire ezek foglyaikkal visszavonultak.

Ezzel azonban még nincs vége az ügynek, mert a zavargók megfékezésére két század katonaság küldetett ki. és féls, hogy a felbőszült tömeg ez erővel is szembe száll — mi a bajt még jobban el fogja mérgesteni s még több szerencsétlenséget okoz.

A Philadelphian megjeleő „The Press“ című lap tudósítója a strikelők munkaadóival folytatott beszélgetéséről a következőket táviratozta lapjának: Frick H. C., a moorewoodi szénbányák és coxe égetők tulajdonosa, a következőket mondá: „En kűtdomásra szeretém hozni, hogy alkalmazottaim közül szombaticg fizetésfelémelést senki sem kért. A moorewoodi munkások pedig eddig semmit sem kértek. Eddig a társulat botljai ellen sem merül fel panasz. Mi éppen oly olesőn árulunk mint bármely magánkerekedő, annak dacára, hogy mi a munkásoknak nagy hitelt adunk. Nekünk szándékunk van a munkabért 10 százalékkal emelni mihelyt ezt az árak engedni fogják. Kérdezővén Frick urat a magyaroknak köszömbányákba történt első szállítatásukra vonatkozólag, felelé: „Azt hiszem, hogy az első beszállításunk ezeltől 11 évvel történt. A munkások — az akkori strike alkalmával — New-Yorkban fogadtattak fel. En személyesen ama meggyöződésben vagyok, hogy a magyarok igen szorgalmas és becsületes emberek. Csak soha sem voltak hajlandók a lázadásra főnökeik ellen: azok az utóbbi időben s ez is az izgatók lázitása által történt.“

K Ü L Ö N F É L É K .

A selmeczai természettudományi egyesület I-ő szakosztálya folyó hó 20-ikán délután 5 órakor a bányász- és erdőgazdasági végzetni intézetnek antertermében szakkülést tart, melyen Ch r i s m á r O t t o academiail tanár „a lefejtő módok új alapon fogantatásit meghatározásáról“ tart előadást.

A körmozsbányai magyar egyesület folyó hó 7-dikén tartotta szűz számú és intelligens közönség jelenlétében évi közgyűlését. A közgyűlést megelőzőleg Hermély Gyözö tanár úr tartott igen élénk és kellemes felolvasást: „A nők hivatásáról otthonuk zilésben berendezésében“ czimmel. A közönség nagy élvezettel hallgatta s végül élénken tapsolta meg a felolvasó egy óra hosszágú tartó kellemes és szép előadását, kinek az egyesület nevében az elnök fejezte ki köszönetét. Ezután Schröder Károly elnök megnyitja a közgyűlést, mely egyesületünk létjogát, sőt szükségességét vitatta. A titkári jelentés és számvizsgáló bizottság jelentésének meghallgatása után a szavazás következett, melynek eredménye lett: Elnök Schröder Károly, alelnök Raab Károly, titkár Dr. Versényi György, pénztáros Kelemen Ferencz, könyvtáros Szántó Kálmán.

A „Besztercze-Selmeczbányai Társaskör“ folyó hó 16-án rendkívüli közgyűlést tartott, melyet különösen két javaslat előterjesztése tett nevezetessé és érdekessé a társaskörre nézve. Az egyiket Mazuch Ede társaskörünk tervékeny titkára terjesztette elő a felolvasásokat rendező albizottság

nyire a nélkül, hogy magyar falut érjen; ha mint drótos vagy ablakos tót elmegy az Alföldre, elsiáját magának annyit, a mennyire szüksége van; a nemzetiségi területek egyúttal érnéköző szeleln vásárookra jár emberek szeresnek maguknak egyröl és másról is annyi nyelvismeretet, a mennyivel tőrő, esőikora meg tudnak alkudni; otthon annak a nemzetiségi embernek nincs szüksége a magyar nyelvre, mert a törvény biztosítja neki nemcsak azt, hogy szóval elmondhassa panaszát s megmagyarázza ügyes-bajos dolgát hatóságnak, ügyvédnek, de a saját nyelvén szerkesztett beadványba is beletekinthessen. Vagy el akarják tőrletetni azt a törvényt?

A magyar nyelv tanításának az összes népisoklakba való behoztatását „oly megfontolatlan szerencsétlen lépésnek tartja, melyet államférfiunk, miniszternek indítványozni s törvényhozásnak elfogadni nem volna szabad.“

A magyarosítást qualifikálhatlan eljárásnak és hazafias árverésnek mondja. „Ki ad töböt? Ki tud jobban azangosabban buzogni a magyar nyelv terjesztése mellett, ki tudja jobban kárhoztatni és különösen gyantsunitani a nemzetiségeket, ki tud nagyobb rajongást mutatni az „imádott“ hazáért? S én nem tehetek róla, de így látom, hogy az árverésnél csak járnak elől, kiktől azt nemcsak kevésbé várhatunk volna, de a kinekél öszintés tekintetében leginkább mérülnek fel alapos kételey, mig azok, kiknek szűletésük, nevelésük s összes életviszonyaiknál fogva inkább lehet szívüköz növe a magyarság, magukat sokkal csendesebben viselik.“

E ponthoz még visszatérünk s majd megállapodunk nála.

Hosszasabban szól a rőpirat szerzője a Slovenska Matice felosztásáról s vagyonaának a Császka-Zsilinszky-féle bizottság rendelkezésére bocsátásáról. Ezt nem akarom a rőpiratból kiszakítani idezni, mert attól kell tartanom, hogy a szerző szarvas okoskodása még eltérítene némely gyöngöb-

beket, kik előtt az előzmények ismeretlenek. — Ajánljuk egyökbent annak előlasását különösen felvidéki közönségünknek.

Nem állhatom meg, hogy be ne mutassam végül azt a passust, mely az új magyarosító áramlatról általan szól: „Az új magyarosító áramlat, nevezetesen a közművelődési egyletek körüli mozgalom kivettele hájátj az összes nemzetiségekre. Azonban ily vékony ezernéből köitött hálóval czehalat fogni nem lehet. — Hiába erőltetjük az összes népisoklakban való magyar tanítást, hiába semmisítünk meg minden önkormányzati intézményt, hogy a magyarosítás célére álló központi hatalom annál sikeresebben alkalmazhassa az állam rendelkezésére álló eszközöket, a napjainkban oly élénk nemzetiségi érzék teljesen sikeretelenné fog tenni minden erőködést s az eredmény nem lesz más, mint a fajgyűlöletnek még eddig nem látott mérvben való felzúszása. Az ily áldatalan, szét vezetése válható működés helyett pedig volnának nekünk a magyarosítás terén igen fontos teendőink és olynemlek, hogy teljesen jogosult volnának nem vonni kétségre semmiféle nemzetiség. — Hagyjunk fel a kifélt szerkesztéssel, hanem seperjünk saját házunk előtt; tartunk meg és hódítsuk vissza azt ami kétségtelenül a magyar faj, a magyar nemzetiség állagához tartozik s övünk meg magunkat, nemzeti jellemünket, nyelvünket az elkorcsosodástól, ez lesz a logiasznosabb, ez a legszükségesebb magyarosítási működés.“

Rámutat ezután a magyar nemzet testén tátongó sebre: hogy „a magánai rend nem igazán magyar“ s azt ajánlja, hogy itt alakítsunk közművelődési egyleteket.

Ezenyit szemelvényül; jövére majd felöltünk rá.

Kisvárosi történetek.

Igen dícséretre méltó mozgalom indult meg Beszterczébányán, abban a kedves kis városban, a mely hó alkai-

mat nyujt, minden lakosának kellemessé tehetni életét, minden lakosának, értem úgy a polgárokat mint az általuk képzelt arisztokracziát. A farsang eleje óta mulatság mulatságot ért; mulatságot mondtam nem bált, s most midőn ilyenek is kellene léteülni, azon vesziények megynék előbe, hogy nem fog sikerülni, mert az a képzelt arisztokraczia állítólag egy oly kűrt akar képezni, a mely magát elkülönítse s a mely még a bál alkalmával is külön mulatni ózajt.

A barasz se zörög ha szél nem fűj.

Beszterczébányának négy polgári családja, leányaik barátsága által oly közel jutott egymáshoz, hogy némelyek traces szenvedélye e barátságot sem hagyhatta nyugton; s most midőn e négy család gyermekei egy csoportban terveztek megjelenni az álarozs mulatságon, fűléhez jutott e megbőszelés a lelkelten szörnyetegnek, az ezer nyelvrű Tracsnak s ez oly jellegtel köbölt, mintha egy osztály akarná magát elkülöníteni egy másiktól.

Ezen kobolmányt megelőzőelőelő előg ha hivatkozom e négy család polgári állására s arra hogy a bált adó egyetlen élén egy oly polgári család feje áll, a kire senki sem ütheti rá az arisztokraczia látszólagos bélyegét. . . .

Azoknak szól e néhány sor, kik oly eszméket hangoztattak, melyeket idéztünk s melyeket töreküdtünk megőzölni; legyenek meggyöződve azon tisztelt urak és hölgyek a kik attól félnek és azt hiszik, hogy az ő pénzükről más fog jól mulatni, hogy bár ki jö öde a saját pénzén mulat s ök is mulathatnak úgy a hogy nekik tetszik.

Mindenki kívánja ezt s vétek volna ha öres beszéd miatt megvonnák magoktól a mulatság kellemét, kétségeseé tennék egy mulatság jól sikerültét, a melynek anyagi sikere jótékony czélra van szűva.

Karnevál.

reformálása tárgyában. Ezen albizottságot eddig a titkáron kívül 2 rendes tag képezte, kikkel azonban a titkár, mint ez ügyben előadó, nagyon nehezen, másszóval, majdnem semmiképpen nem értekezhetett. Javaslata tehát oda irányult, hogy a bizottság ezúttal a titkáron kívül a kör jegyzőjéből s háznagyból álljon, minnek folytán a 2 tag felmentendő. Javaslata egyhangulag elfogadtatott. A második javaslat Kovács Mihály pénztárnoké volt, és a pénztár szorosabb ellenőrzésére vonatkozott. Javaslata szerint a felügyelő bizottság, mely eddig az ellenőrző közeg volt, csupán csak a zárszámadások ellenőrzését végezze, ennek előadója azonban ellenőri minőségben a kör tisztviselője legyen. Az ide vágó ellenőrzési ügykezelési szabályok határozottan körül-vonalozzák az előadó új teendőit. A javaslat, melyet a pénztárnok szép indoklással terjesztett elő, általános elfogadta-tott, s az előadói tisztiséggel Engelmann Oszkár bízottat meg. Főlemtendőnek vélem még, hogy a folyó hó 3-án tartott választmányi ülés elhatározta a március 15-iki emléktá-p megünnepelést, mely, ha reményeinkben nem esadónak, a legszebben fog sikerülni. Csak azt az egyet kell sajná-latt constatiálnom, hogy körünk selmezőbányái tagjai a kör illetőleg életjét sem adnak magukról, s ebből mintegy egészen kizárják magukat.

Zólyom városának a legközelebb lefolyt közgyűlése igen érdekes képet mutatott. A városi ügyész választása auniy tagot hozott össze, hogy az alkalommal a terem szük-segét bizonyít. Több leltel között nagy szótűbbséggel Kny-zovics János ügyvéd választatott városi ügyészsé. Egyébb lo-cális érdeklő tárgyon kívül Seveik Gáspár aljárásbíró s városi képviselő szép eloquoziánval felhívta a közgyűlést, hogy a város mint morális testület legjen be a felvidéki magyar közmívelődési egyesület alapító tagjai sorába, mely indítványt a közgyűlés egyhangulag magáévá tett. A pro-grammban felvett minden tárgynál a képviselők oly objec-tív megjegyzésekkel éltek, hogy a közgyűlés lefolyása igen jó benyomást tett.

A körmődi magyar egyület előbbi számunkban jelzett tombola cétélye alkalmával Péch Antal minisleri tanácsos úr, 5 frtal fizettet felül, mely adományért a rendező bi-zottság lapuk utján mond köszönetet érdemes tiszteletbeli tagjának.

Deák Ferenc emléknépeit, melyet Selmező városa minden évben meg szokott ülni, ez évben febr. 16-án üli meg. Az az jelző Meghívó nagyon röviden említi meg az ünne-p megartását, miből azt hisszük még nem az következik, hogy ez az ünne-p az utolsó megemlékezés törvényhatósá-gunk termében a haza bölcsőrlő. Ne hagyjuk elhalaványodni a jelensek emléket, hadd aranyozza ez be közéletünket, melynek legistább jellemű barciosa 6 vala. Most, mikor sárral dobálják a politikai élet terén fardát, s folt esik a közélet özetlen bajnokaira, mikor divattá vált a gyanusítás, s Koneczá leve a jó szomszédok előtt az édes hazai föld, kik Deszterpáté Románe utjongással indultak utra az oláhás legszébb gyönyénekek vizsgálódására, — most felkedezünk-e meg a legizsábról, kinek „jog és igazság” vala jelszava; arról, ki nem tartja „jó embernek” azt ki e hazát nem szereti. Öszintén kívánjuk, hogy a neves heví-lés, mely városunk törvényhatóságának tagjai 10 év előtt ama szép határozat hozatalára indította, megújuljon éven-ként ezután is a n a g y n a k emléknépein. A nagy selme-zemekkel való foglalkozás nem marad befolyás nélkül az egyesek re.

Nem roz. Az állatvédő egyesületek özölj: minden ko-molyan gondolkozó ember méltányolni tudja, s kívánatos volna, hogy ez eszme az emberi társadalom minden rétegé-ben tért hódítson; de bármikélt is ringatjuk magunkat ab-ban a hiszében, hogy ezen eszme lelkes barátokra talál, mindazáltal azon nézetnek hódolunk, hogy az állatok iránti jó bánásmód értéke kiváltké-p a nevelés mikéntjétől függ. Sok mindenfélét kívánunk ugyan az iskolától s a mint igaz is, a jó iskola számbavendő factor a társadalomban, mert a házi nevelésen kívül az iskola volna hivatva ez eszmének is helyes talajt előkészíteni s a serdülő ifjúságban nemesebb s széledebb érdeketek alapját megvetni — s mégis az itt előadottak is arra késztetnek bennünket az iskolától a leg-többet várni. Sebek Hugó és Bartalics Imre stb. az ember-társai iránt kegyetlen bánásmódjuk csirái — amint a tör-vényszéki tárgyalásokból kitűnt, a gyermekek kör életévre vezethetők vissza — mert már mint iskolásgyermeknek a legkedvesebb foglalkozásuk vala az állatok és a madarak ki-zása. Ez oknál fogva helyesen cselekedett a zólyomi k z s z é g i i s k o l a tanstefülete, hogy ezen ügyre is fi-elmélő ányította s iskolájában a gyermekek körében m d á r v é d ő e g y e s ü l e t e t létesített s ezzel a zólyomi tanstefület jelét adta annak, hogy tanítói hivatásuk magaslátán állanak Lapunk keretében ugyan nem vág e tisz-tán paedagogiai kérdés részleteibe bocsátáznak, mindazáltal szivesen engednek tért ez ügy alapos taglására. Egyelőre ezen eszmét melegen ajánljuk a tanítói urak figyelmébe.

Jelmez estélyt tervez a Magyarországi Képzőegyesület Sztyanosztálya a polgári dal- és zenekörök egyesülve — mint értesülünk — utolsó farsang hűtőjére. A mulatságos tréfás, bókák jelenekek felszerelnek, melyekről s valamint egyéb részletekről a t. közönség annak idején értesülni fog. A jelmezek készítését a lehető legelősebben, a kiállításá-ról, Jahn Vilmos, itteni szabó vállalta magára. A mulatság, ha a terv keresztülvethető lesz, igen sikeresnek ígérkezik,

a mennyiben ez volna városunkban az első ilyenmő mulat-ság.

Legfőnlább együlete Zólyomnak a most alakult „Zó-lyomi m i d a l k ö r” melynek alapszabályait a belügyminisz-ter már jóvá hagyta. A dalkör élén Skrovina Mátvás szol-gabíró áll mint az egyület elnöke, és Domanczyk Ignác mint karmester. Az egyület tagjai száma közel 70-re rőtt. A kezdet nehézségein már túl esett, s a mint hirlik, még ez idei farsang idején alatt a nyilvánosság előtt fog fellépni.

Margit olasz királyné toltette. Egy amerikai dívatlap beható ismertetést hozta Margit olasz királyné öltözé-szo-bájának s dívatlaphoz illő mutatóványokkal megokolta a hölgyvilágra nézve sokat mondó állítást, hogy öltözékösé-ben Margit királynának a világon nincs párja. A ki ezt az ítéletet mondta s bizonyossággal fátmogatta, teljesen íllé-kes szakértő, jártas a párisi legelőkelőbb divatházak titkári-nak. Érdekes lesz megismerkednünk e leírás alapján az olasz királyné ruházódásával, a mi a szeretetreméltó nőt a legkedvezőbb világításban állítja élénk. — Közüdmásan dolog, hogy a re galantomó derék király, derék katona, de legáltalán rossz finacier volt. Halálakor az apja örökébe állt lovagias Umberto egy országot, s vele országra szóló családi adósságot vett át. A háls Olaszország kés-zőnek nyilatkozott ugyan a hősie király adósságainak átvál-alására. De Umberto ebbe nem egyezett bele. Hogy terhelé-ne családi adósságokkal sokféle tener alatt nyugó népet! Meg-kezdődött a királyi palotában az önkéntesen felvállalt ta-karékoság rendszere, s ebben Margit királyné nem elöl jó példával a mi fő kedvelő. A háztartására kiszabott ösz-szeg egy királynőhöz valóban csekély volt. Azt pedig nem tehette, hogy „az ő szegényeit” fossza meg a megszokott alamiznától. Nem volt más hátra, mint a leggyorszebb ruhában járni, olyanokban, melyet az olasz ípar állít elő. Menyasszony korában kereken kijelentette udvarhölgyei előtt, hogy ő csak oly ruhát vesz magára, a mit népe állít elő. S mikor ezek végtéltségbeesésükben azt az ellenvetést hoz-ták fel, hogy a kívánt időre az olasz szabók és dívatáro-sok készen sem lesznek a kelengyelővel, jól van — választott — rendeljétek meg hát ezt az egyet Párisban, de kikötöm, hogy a megrendelés olasz közvetítő útján történjék, hadd legyen a megrendelésből onnek is haszna. Azóta a királyné pazar fényű ékszeriben kívül, melyekért nem kellett pénz kiatadni, a leggyorszebb ruhákat viseli. Egy közönséges bankárné szabószámlája tetemesen föllmulja az olasz ki-rálynéét.

Válás után lakoma. Természetesen házassági elváltásról s ezt követő lakomáról van szó, nem ugyan nálunk, hanem az ausztráliai gyarmatok társasletében, mint ezt a Sydney-Bulletin a következőkben adja elő. Mint az esküvőt a vil-lásreggeli, a temetést a tor, úgy követi az elváltás kimon-dását az elváltás után való lakoma. Mihelyt a bíró kimondta az elváltást boldog ígét, a panaszos és a panaszolt közö-sen meghívják a tanukat, az ügyészt és a bírót, ki itt az eskütő pap tiszteletreméltó szerepét viszi, elváltási lakomára. Az ex-menyasszony rendesen azoknak a léányoknak kísé-retében jelenik meg, kik a bíróság előtt tanustották, hogy urójuk az ur távollétében apró látogatókat fogadott el. Viszont az exvőlegényt azok a szolgák és kocsisok kísérik, a kik az ur-t ama bizonyos „kis villába” szokták szállítani. A lakomán meg van az elváltási kalács, egy kettőrtő jegy-gyűrűre s beborítva „Nefelets” és „Vöröz szerelem” név alatt ismert virágokból font kosporul. Ekkésség szolgál-nak még a jegybenjárás idejéből származó gondosan meg-örzött, száraz virágosokrok. Ott van a házasság első éveiben gondosan melegenétt papucs is, most persze arra a özérra, hogy az elváltási lakoma után „ha te jobbra én balra” távozó feleknek utának dobassanak. Szerepe van még a rizsnek, mint az emelkedő és hanyatló szerelm symbolmának. A pezsgő meg igen fontos kiegészítő része a lakomának. An-nak a kifejezéséül, hogy a házasság csattanással kezdődött, aztán lelohad mint a pezsgő habja s végül a fenekén fauyar és nyálkásan ülepedett meg. Menyői e közlembényen a tréfa, természetesen mi nem tudjuk megítélni. E—.

Postatakarékpénztár. Hol kincstáriilag kezelt állami pos-tahivatalok vannak, — úgy Zólyomban is febr. 3-án a kir. postatakarékpénztár megnyílt. Ezen üdvös intézmény-nélünk szép misziót teljesíteni van hivatva, mert nálunk igen sok munkás nép lakik — kik ezt már eddigelő is köz-diki igénybe venni.

Berzsenyi emlékeztérére ünnepeült rendezt ma a kör-mőzi főreáltanodái ifjúság Toldy-köre a következő pro-grammal: 1. Isten dicsőisége. Énekel az ifjúsági dalkör. 2. Elnöki megnyitó. 3. Rudl Rezó (VII.) s a vajla Berzsenyi-nek „A magyarokhoz” c. ódáját. 4. Grutko Ignác (VII.) felolvassa Berzsenyiről írt emlékezéséjét. 5. A vadász bu-csanja. Énekel az ifjúsági dalkör. 6. Rajnoba Gyula (VII.) szavalja Petőfi „Élet vagy halál” c. költeményét. 7. Grutko Ignác (VIII.) felolvassa Berzsenyi ódáról írt értekezését. 8. Buchler Jenő (VIII.) szavalja Tompának „A miskolci bírő” c. költeményét. 9. Honvágy. Énekel az ifj. dalkör. 10. El-nöki záró szavak.

A portugal trónörökösök Brazagán, szavajai, bourbon. szász, koburg és göttai Károly Ferdinand Lajos Mária Vik-tor Mihály Rafael Gábor Gonzaga Assisi Xavér Ferencz József Simon, Braagaua hercegnék — többi nevét s címét nem tudom — az újabb hírek szerint sem Valeria főher-cegnő, sem Margit főhercegnő, sem a szász királykiszasz-

szony nem lesz a neje, hanem a párisi gróf csodaszép le-ánya Mária Amália hercegnő. — A királyi vőlegény, ki több időt töltött Magyarorszában, 1864-ben született s egy évvel idősebb szép jegyeséül.

Ablakok és özégtáblák ellen szövetkezett Selmezően néhány új fiatal ember. — Amazokat betűrik, emezeket leszedik. — Ugy látszik azonban, hogy e különböző passiójuk kieltőitése nem jár sikerrel, mert minden alkalommal rajta kapta őket a rendőrség.

A dulakodás vége. Pászter János és Horniczky Mihály selmezőrvnall lakosok pálinkázás közben bírokra keltek megpróbálandók egymás erejét. — Pászter erősebben állott a lábán s földűbe vágta párszviaskodó társát; mire ez dűbbe jött leszurta a gőztest, ki most a selmezői kórházba élet-halál között vergődik.

Zólyomgye közű. bizottságának febr. havi gyűlé-sét e hó 8-án tartották meg Radvánszky Béla báró főispán elnökléte alatt. Csipkay Károly alispán jelentésének ma-rése, melyben belejelentette, hogy a horhái körjegyzőt 850 frtnyi közpénzek eliskéssztása miatt fenytő vizsgálat alá helyezték s hogy az alispán jövőben hasonló esetek kike-rülése végett rendeletet bocsátott ki, mely szorint a kör-jegyzők közpénzek átvételétől ellátottak, hosszas és élénk vitára szolgáltatott okot, mi az alispán eljárásának helye-lésével végződött s egyuttal Kiss kir. ügyész indítványára elhatározták, hogy a törvényhatósági közgyűlés után köröz-nyileg megkeresik az őszes megyék törvényhatóságait az iránt, hogy fölirattal kérelmezék a törvény ama ren-delkezésének megváltoztatását, mely szerint a köztisztvis-lők hűtelen kizelése által okozott károk a szegény földné-pet terhelik. Használó érdeket keltett Kiss József kir. ügyész főlévi jelentésének ama része, melyben az állami csendőrség talkapásait élénk színekkel esetele.

Szerencsejáték és vesztegetési kísérlet. Két bazáro-nak roszul menője a dolga, áruzátkoival az itteni kores mákban szerencsejátékok kezdett. Rajta kaptatván 60 krral mondd hatvan krajczárral akarták a rendőröközöket meg-vesztegetni.

A selmezői pipa megstemplendő. Ezt indítványozta egy képviselő nem rég az országgyűlésen; megstemplendő ép úgy mint a kártya, a trafik és a kalendárium. Mit ki nem főznek ott az ország konyháján! — No de vizsgálat-hatjuk magunkat, hogy ez indítványt a selmezői pipával többé-kövésb ismeretségekben levő honatyáink nem fogadták el.

Üzeneteink. A kis pad regéjében jó a gondolat, de a kivétel nagyon gyarló. Atalakitva még hasznát lehetne venni.

A h á m o r. Azt a gépet, mely oly szabálytalanul za-katolna, mint az Őn verse, bizonyosan kidobnák a hámor-ból. Egy 5 sornyi külfönelvő talat szivesebben vennénk, mint 500 sornyi i l y e n t.

IRODALOM.

Vörösmarty M. összes műveiből megjelentek az 51—57-ik füzetek, melyek a korsorus költőnek Vegyes prózai dolgozatait, a vegyes maradványo-akat, ifjúnoki kísérleteit, drámai költeményeit tartal-mazzák. Előfizetheti Mébner Vilmos könyvkiadó-nál Budapest papnövelde utca 8 sz. alatt. — Egy-egy füzet ára 35 kr.

Az „Egyetemes Regénytárnak,” a közön-ség kegyelben tolványt erősbűd s a párolást mindinkább megérdemelői törekvő vállalatának imént megjelent 7. és 8. kötete Fortuné du Boisgobey, a legkiválóbb francia elbe-zelőők egyikének legújabb regényét a két fátyol cí-műt tartalmazza. Mint Boisgobey minden munkájában, ebben is azonnal megragadja az olvasó figyelmét a cselekmény érdekfeszítő volta, megkapó helyzeteket, meglepő fordul-tokat halmozva egymásra, úgy hogy az olvasó alig teheti le kezéből a könyvet, ha egyszer olvásába belefogott. E mellett Boisgobeynek izlése, választékos előadási modora van, és a párisi életet, a melyet fest, senkinek ismeri job-ban, mint ő. Egy-egy piros vászonba föltűt csinos kötetnek az ára 50 kr., a két kötet együtt tehát 1 fr., — oly ár, a melyért esakis a Singer és Wolfner ezé e kitűnő vállalta nyujt valóban élvezetes, a művelt izléseknek megfelelő olvas-mányokat. Az egész sorozata is előfizethető n. m. 20 kő-tényre 10 frt., 15 kötetre 7 frt 50 kr., 10 kötetre 5 frt., 5 kötetre 2 frt 50 kr. — Eddig megjelent 10 kötet. Előfíze-tési pénzek az „Egyetemes Regénytár” kiadóhivatalához Budapest, Andrássy-út 10. sz. a küldendők.

Sporzon P. gazd. akadémiai tanár, immár 28 évig mint gazd. tanár, 24 évig mint gazd. írő és 14 éve mint gazdasági lapszerkesztő működén magának, e hármas minő-ségben, a hazai gazdaközönség teljes elismerését vívta ki. Ezen veterán szakférről 19 év óta egy practikus irányu s a gazdaság minden ágára kiterjedő általán kedvelthetlappal szerkeszt ívi ezim alatt: „A Gyakorlati Mezőgazda, mint okoskerti növénytermelő, állattenyésztő, kertész, borász és házigazda.” Ajánljuk e derék szakközönyt gazdánk szives figyelmébe és pártolásába. Előfizetni lehet e lapra jégész évre 6, fél évre 3 forinttal a szerkesztőnél: Sporzon Pálnál

M Óvárot. Ugyanok a nevezettől megrendelhető (utalvány vagy utávé, mellett) az általa írt következő jeles szakkönyvek is így mint: Gazdasági Üzemtan (II. kiadás) ára 2 forint, Gazdasági Számvetés ára 2 forint, Gazdas-beosztás ára 2 forint, Gazdasági Kézikönyv (II. kiadás) ára 1 frt

HIRDETÉSEK.

Kiadó lakás.

Selmeczen az Alsóútczában 2 szobából, konyhából álló lakás pin-czével, fa- és éleliskamarával együtt azonnal kiadó. — Bővebbet CSIBA ISTVÁN vaskereskedésében.

Árverési hirdetményi kivonat.

A zólyomi kir. járásbírósg mint tekkönyvi hatóság közhírre teszi, hogy Benyóné Necepl Áuna és Gyuricskáné előbb férjézet Brachnáné Katicza végrehajtóknak, Benyó János és Benyóné Necepl Éva végrehajtást szenvedők eleni 155 és 80 frt. tőkeóvetelés és járuléki iránt foly-matba tett kielégítő végrehajtás ügyében a zólyomi kir. járásbírósg területén lévő Kis Szalatyna község határában fekvő k.s-zalatnán 5-ik sz. tőkönnyben A I. 1-46 sor szám alatt foglalt és a B. lap 4-ik tétele szerint Benyó János nevére 1/2-ad részben írt ingatlanokra az árverést 548 frtban ezenen megállapított kikifaltó árban nemkülönbén az ugyan ezen ingatlanokat a C lap 14-ik tétele szerint ter-helő és Benyóné Necepl Éva javára az 1883-ik évi ápril-hó 29-én 946 szám alatt kelt végzéssel bejegyzett 700 frtra rögözözómányra elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886 évi április hó 6-ik napján délelőtti 10 órakor Kis-Szalatyna község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikifaltó áról is el tognak adni.

Árverési szándékozók tartoznak az ingatlan becsárá-nak 10 százalékát vagyis 45 frt 80 kr. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 43. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi novemberhó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminisiteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánátpénznek a bíróság-nál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismer vényt átszolgáltatni.

Kelt Zólyomban 1886 évi nov. hó 23. napján.

A zólyomi kir. bíróság mint tkvi hatóság.

Raksányi királyi albiró.

69

1886 évi 585 szám.

Árverési hirdetmény.

A zsarnóczai m. kir. erdőhivatalhoz tartó kőrmőz-bányai m. kir. erdőgazdálkodás kerületében évenként nyer-hető megközelítőleg 300 egész 400. körkőmőreterre telest luez-kéreg eladása iránt 1886 évi március hó 15-ik napján a kőrmőzbányai m. kir. erdőgazdálkodás iradáiban d. e. 10 órakor nyilvános versenyárgyalás fog megtartani.

Szerződési időtartam 9 év, azaz 1886 évtől 1894 évig bezárólag. Kikifaltási ár körkőmőreterenkint 1 frt 20 kr.

A versenyeni kívánók arról azonnal értesítettek, hogy ajánlatukat a versenyárgyaláshoz kirendelt bizottságnak akár szóval, akár a kincstárnál szokásos módon írásban beadhat-ják, de hogy az ajánlat tétellel egyidejűleg 50. forintnyú bánátpénz is lefizetendő.

A versenyárgyalási és szerződési feltételek az alolirt hivatalnál, és a kőrmőzbányai erdőgazdálkodásnál bármir-kor megtekinthetők.

Zsarnóczán 1886 évi február hó 9-én.

Magy. kir. erdőhivatal.

897 szám
1885. tkvi

Árverési hirdetményi kivonat.

A breznóbányai kir. járásbírósg mint tekkönyvi hatóság közhírre teszi, hogy Zólyomgye telekbeosztási alapvégrehajtóknak ismeretlen tartozkodás Szilvka András végrehajtást szenvedők eleni 33 frt 60 kr. tőkeóvetelés és járuléki iránt végrehajtás ügyében a breznóbányai kir. járásbírósg területén lévő Felső Lohota határában fekvő a lóhotai 169 sz. tkjben I. 3. 4 és 11 sor szám alatt egy a 403 sz. tkjben I—8. sor szám alatt nem csak alp. Szilvka Andrást illető részre hanem bírtok térsáit illető részre is így az egész bírtokra az árverést 759 frtban ezenen meg-állapított kikifaltó árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886 évi Március hó 29-ik napján délelőtti 10 órakor Felső Lohota község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikifaltó áról is eladandó tognak.

Árverési szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárá-nak 10 százalékát, vagyis készpénzben vagy óvadékké-pes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni.

Kelt az 1886 évi dec. hó 30-ik napján.

A breznóbányai kir. bíróság mint tkvi hatóság.

Polony kir. járásbíró.

71

Nyomatott a „Selmeczbányai Híradó” gyorssajtóján.

1886 évi 455 szám

Bérbeadási hirdetmény.

Mint hogy a zsarnóczai sörház és tartozékai ugyazintén a Selmecz városa területén lévő 9. kincstári bányatelep körzomák ellátási jogára néve folyó évi január hó 28-án megtartott és a f. é. 3-ik szám alatt kiirt nyilvános árverés köllő eredményre nem vezetett a második árverés a folyó évi február hó 18. napján délelőtti 10 órakor Zsarnóczán az alolirt erdőhivatal helyiségében fog megtartani.

A versenyeni kívánók arról azonnal értesítettek, hogy ajánlatukat a versenyárgyaláshoz kirendelt bizottságnak akár szóval, akár a kincstárnál szokásos módon írásban beadhatják, de hogy az ajánlatlétellel egyidejűleg a jelen-levő évi bér 10 százalékának megfelelő 530 frt bánátpénz is lefizetendő.

A versenyárgyalási és szerződési feltételek az alolirt hivatalnál bármir-kor megtekinthetők.

Zsarnóczán 1886 évi február, hó 1-én.

72 2--2

A m. kir. erdőhivatal.

Önkéntes eladás!

Predaján Zólyomgyében, Magyarorszában lévő ingatlanoknak: összesített nagy bírtok, lakház több épületekkel, őrlőmalom két köre és fűrészdé, sola be nem fagyó vizen, és kertek. A malomház fekvése bármely gyár föllátására alkalmas. Ezen ingatlanok külön-külön is megvehetők, vagy bére is adhatók. Közlebb értesítést ad Pejko Zeno VII. gymn. oszt. tanuló Besztercebányán. 73 2-3

Az ezerszeresen kipróbált háziszernék:
„a valódi.”
Pain-Expellenek
horgonyval
egyik családban sem kellene hiányozni!
Jár Am 40 és 70 kr.

Budapesten Török J., Selmeczen pedig Sztankay Ferenc gyógyszerárában. 74

RUHAKELME

csak tartós gyapjuból való egy középnagyságu férfi részére

4 frt 96 kr. job gyapjuból
3/10 meter 8 — — jobb gyapjuból
egy öltözetre 10 — — finom
12 — 40 kr. egész fin. gyapjuból.

Utazó palidék darabja 4, 5, 8—12 ft. — Nagyon finom öltönyök, felöltő, nadrág és esőköpeny szöveteket, tűnt, loden, commis, kamgarn, chevot, trikót, női kendőket, peruvien, dosking-ok ajánlja

Alapított **Sztikarofszki J.** — 1866 —

gyári raktára Brunnben.

Mintákat franco. — Szabók részére minta kényrtákat bérmen-telennél küld, 10 frton föllüli utávéteket bérmentesen küld.

Állandó raktárom levén mintegy 150.000 frt értékben, ma-gálkú árúval, hogy nagy áreletemben azonos 1-5 méteres posz-tóvágó marad fenn, melyekből az asztán feletti óléso áron vagyok kénytelen találni. — Minden okosan gondolkodó ember felgözi, hogy ily kicsiny maradókból minták nem küldhetők hiez ne-hány száz küldemény mellett már előgyna e maradó; ohha képet valdó azedelés az, ha némely föltelést posztó végköből ajánlanak mintákat, mert ezekből a minták nem posztóvágókból, hanem egész darabokból vétettek s így föltelést az illetők eme szándéka. — Nem tetészet azután a posztóvágó kiserőltetik, vagy a pénz visszandatik! Megjegyzem, hogy más eszegek a mara-dékokat is kiserőltetik, talán még rosszabb árkért, de a pénzt nem adják vissza).

Több szedelőgöz özög utánázása következtében köztve érzem magamat a hirdetés abban hazgyl, miért is kérem a t. c. közönséget, tartva szölli özögömet bossos elmekezeteben s tiszteljen meg annak idején megköszönetvel.

Levelezéseket levelezek német, magyar, cseh, lengyel, olasz és francia nyelven. 75 1-20

KIS HIRDETÉSEK.

Eladás.

Poljok közösgében (Zólyom m.), Besztercebányától 11/2 óra járásnyira, egy föltelést s egészén 3/4 kárban lévő ház eladó. Ezen ház áll: 3 szobából, 1 festő műhelyből, 1 konyhából, 1 pítvárból 1 dískamrából, 1 kútdőlő és 1 vészon mángorló házból, valamint teljes festő üzleti kerendezésből és mángorlóból. Víz a közvetlen közelben. Ára az említett föltel bérmentesen elgyírt 2000 frt. A nélkül aránylag olcsóbban val-mint a berendezés külön is elad-andó. — Közlebbi adolirt írtak Osztrókiában (n. p. Zólyom) a kör-jegyzőségnél lehet tudakozni.

Igen finom óléso butor, u. m. ágyak, szekrények, garnitúra, szőnyegek, falj-órák, képek, asztalok, szé-kek, sopák, mosdó szek-rények stb. szabad közöl

Mind ezekre bővebb felvilágosítást ad a kiadóhivatal.

eladók Selmeczen a Kres-máry-féle házbán.

A Magyar házi-aszony naptára teljesén ép állapotban fele áron eladó.

Különléle.

A ki fajsólkát akar be-rendezeni a ki a gyümölcsfa-tenyésztés iránt érdeklődik, a ki tudni akarja, hogy hol lehet jó és olcsó gyümölcsöt kapni; szóval a ki a pü-mölestenyésztést elő akarja segíteni, az fizeszen el a „NÉP KERTESZÉ” c. olcsó szaklapra, a fajsó-lóklá XXX év óta fennálló közönségre.

Felvétetik
sütődémben azonnal egy tanonc.

GREGUSS ANTAL,
pékemester
Selmeczbányán.

Virág-
zöldség-gazdasági növénymagvak legjobb minőségű saját termesztmény, valdó s új termés!

Különléle saját termesztési magvak, fa-, cserje, hideg és meleg házi növények, virágbagy-mák stb-íróli szölli legújabb árjegyzékem ép most jelent meg és

LISZT G. és TÁRSA
selmeczí megbízottmóll ingyen kapható.
Nevezet megbízottom e nembe vágó meg-rendeléseket elfogad s azok részemról a legpon-tosabban fognak teljesíteni.
Érturt 1886 januárhó.

HEINEMANN F. C.
udv. szállító
magtermelő, műkertész és virágkereskedő.

Fogfájdalmak akármilyen természet-ek, hogy ha a fogak akár lynkasak akár betö-möttek a híres **Indus kivonatok** haszná-latával elháríthatók. E szer utólrételemtségével világírhre tett szert és egy családnam sem mel-lőzendő. Selmeczbányán Sztankay F. Beszterce-bányán Eisert Erichnél kapható 35 kros úvegekben.

Cocain-Sept
az amsterdami liqueur gyári egyesületből
MÖDLINGEN Bécs mellett

Mi ezen liqueurt a Cocainóvnyóbl destilláljuk, melynek csodálatos tulajdonságai csak az újabb időben lettek ismeretesekek, mióta az orvosi szakteintéleky azt ma-gasztalták. A tudományos vizsgálatok be-bizonyíták, hogy e kivonatonk élvezete rögütői felvidulást s könnyebüllést idéz elő; életerősebbnek, munkára képebbe-nnek érzi magát az ember. Hosszan tartó, szellem vagy testi erőt igénylő munkát fáradság nélkül végezhetni. A gyor-működésének minden zavarát, valamint minden nemű gyöngeséget megszünt-tet e kivonattal órásból élvezete.

Kapható minden finomabb fűszerüzletben és ozukrász-dákbán.

Raktár: a monarchia legtoőbb fűszer-és esemeg-kereskedéseiben és kávéháza kbán, a hol nem posta útján (3 ered. üveg, franco esmagolással) és portoval.) 80 3-3

A „Betegarát” című ríprátban számos házi-szer van ismertetve, melyek sok éven keresztül megbízhatóknak bizonyultak s ez okból a legvalósebb ajánlata möllök. Minden betegnek ismerni kellene e ríprátot. Különbön feld azokat, a kik közönségyben vagy csúzbán, tudósorvadásban, ideggyengeségyben, sápkóron stb. szenvednek, arra figyelmeztetjük, hogy az egyszerű házi-szerek által nagyon gyakran még az úgynevezett gyógyíthatatlan betegségek is megszűntek. A ki a „Betegarátot” olvasni kívánja, az írjon egy levelezőlapot Richter kiadó-intézetének Lipcsébe, mire a ríprát megküldetik. A megren-delések ez költésébe nem kerül.

Kiadó a „Selmeczbányai Híradó” könyvnyomója.